

Białystok, dnia 15 listopada 1945 r.

BIĄŁOSTOCKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ 2.

T R E Ś Ć :

DZIAŁ URZĘDOWY:

	Str.
Poz. 6 — Zarządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1945 r. w sprawie zakazu nieprawego noszenia dystynkcji i odznak wojskowych	2
7 — Pismo okólne Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 12 czerwca 1945 r. w sprawie stosowania ustawy o majątkach opuszczonych i porzuconych	2
8 — Okólnik Nr. 59 Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 30 października 1945 r. w sprawie prawa o aktach stanu cywilnego	2
9 — Okólnik Wojewody Białostockiego Nr. 4 z dnia 5 sierpnia 1945 r. w sprawie wykonania postanowień ustawy o majątkach opuszczonych i porzuconych przez władze administracyjne	3
10 — Okólnik Wojewody Białostockiego Nr. 5 z dnia 15 października 1945 r. w sprawie bezprawnego wydawania przepustek przez zarządy gmin	4
11 — Okólnik Wojewody Białostockiego Nr. 6 z dnia 10 listopada 1945 r. w sprawie poruczenia władzom administracji ogólnej prowadzenia akt stanu cywilnego	5
12 — Okólnik Wojewody Białostockiego Nr. 7 z dnia 16 listopada 1945 r. w sprawie badania i znakowania mięsa znajdującego się w obrocie handlowym	5
13 — Okólnik Wojewody Białostockiego Nr. 8 z dnia 16 listopada 1945 r. w sprawie obwodów urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa	6
14 — Obwieszczenie Wojewody Białostockiego z dnia 1 października 1945 r. w sprawie reformy samorządowego systemu podatkowego	6
15 — Obwieszczenie Urzędu Wojewódzkiego Białostockiego z dnia 20 listopada 1945 r. o ochronie znaku i nazwy Czerwonego Krzyża	7
16 — Scalenie gruntów	7

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Ogłoszenia Urzędu Wojewódzkiego Białostockiego o zarejestrowaniu stowarzyszeń: Towarzystwa Ogrodniczego w Białymstoku, Towarzystwa Uniwersytetu Powszechnego Białymstoku i Szkolnej Poradni Lekarskiej przy Kuratorium Okręgu Szkolnego Białostockiego	9
Ogłoszenie Urzędu Wojewódzkiego Białostockiego o zaginięciu pieczęci	9
Zgłoszenia o zagubieniu dokumentów	10
Komunikat Urzędu Wojewódzkiego Białostockiego o kursie pracowników samorządu terytorialnego	11

PRZEDRUKI:

Rozporządzenie Prezydenta R.P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym	11
--	----

DZIAŁ URZĘDOWY.

6.

ZARZĄDZENIE

Prezesa Rady Ministrów

z dnia 29 sierpnia 1945 r.

w sprawie zakazu nieprawego noszenia dystynkcyj i odznak wojskowych

W związku z zakończeniem działań wojennych, częściową demobilizacją i powrotem jeńców wojennych znaczne ilości oficerów, podoficerów i szeregowców opuszczają szeregi czynnej armii. Już obecnie daje się zauważyć smutne zjawisko niejednokrotnie nadużywania munduru wojskowego przez osoby, nieuprawnione do jego noszenia, do celów przestępczych. Wskutek tego tępienie tych nadużyć i zapobieganie im staje się zagadnieniem, wymagającym czujności tak w interesie ogólnego porządku prawnego jak i honoru Wojska Polskiego.

Celem zapobieżenia tym nadużyciom zarządzam co następuje:

Par. 1. Oficerowie, podoficerowie i szeregowcy, zwolnieni z czynnej służby wojskowej, mają prawo wobec częstej niemożności sprawienia sobie ubrań cywilnych — noszenie ubrania kroju i koloru wojskowego, jednak bez prawa noszenia naramienników, dystynkcyj na kołnierzu, pasów oraz dystynkcyj i orzełków na czapkach.

Par. 2. Prawo noszenia umundurowania wojskowego przysługuje wyłącznie osobom wojskowym, będącym w czynnej służbie, udowodnionej legitymacją służbową, względnie oficerom rezerwy — na podstawie indywidualnego zezwolenia Ministra Obrony Narodowej.

Par. 3. Nieprawne noszenie dystynkcyj i odznak wojskowych podlega ściganiu i ukaraniu karą pozbawienia wolności, przewidzianą w przepisie art. 26 prawa o wykroczeniach, o ile czyn sprawcy nie jest zagrożony surowszą karą.

Prezes Rady Ministrów
Edward Osóbka-Morawski

7.

PISMO OKÓLNE

Ministerstwa Administracji Publicznej

z dnia 12 czerwca 1945 r. S I Og. 7825-45

w sprawie stosowania ustawy o majątkach opuszczonych i porzuconych.

Do

**Urzędów Wojewódzkich (wszystkich)
i Zarządów Miejskich Warszawy i Łodzi**

Na podstawie zarządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 V. rb. w sprawie stosowania ustawy z dnia 6. V. br. (Dz. U. R. P. Nr. 17-45 poz. 97) o majątkach opuszczo-

nych lub porzuconych, Ministerstwo Administracji Publicznej poleca wydać podległym władzom i urzędom zarządzenie ściślego przestrzegania postanowień powołanej ustawy, a w szczególności:

1) W wykonaniu art. 10 ustawy: władze administracji ogólnej i władze samorządowe (zarządy miejskie i gminne) winny niezwłocznie zawiadamiać oddziały wojewódzkie Tymczasowego Zarządu Państwowego o każdym majątku porzuconym lub opuszczonym położonym na ich obszarze. W zawiadomieniu należy podać miejsce, w którym się znajduje majątek, jego krótki opis, nazwisko i imię jego obecnego posiadacza, lub użytkownika oraz podstawę, na jakiej uznano go za porzucony lub opuszczony.

2) Władze lub instytucje państwowe i samorządowe, które objęły zarząd majątków, przedsiębiorstw przemysłowych lub handlowych przed wejściem w życie wyżej cytowanej ustawy, obowiązane są sporządzić remanent i bilans otwarcia, oraz składać władzom Tymczasowego Zarządu Państwowego sprawozdania i przekazywać wpływy pozostałe po uregulowaniu kosztów zarządu.

Jeśli władze administracji ogólnej, urzędy i instytucje państwowe i samorządowe pragną zatrzymać zarząd tych majątków, przedsiębiorstw przemysłowych lub handlowych — winny, zgodnie z art. 14 cyt. ustawy, wystąpić z umotywowanym wnioskiem za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego do Ministerstwa Administracji Publicznej o przekazanie im zarządu z ramienia Ministerstwa.

3) Władze administracji ogólnej winny w swoim zakresie działania współdziałać z władzami Tymczasowego Zarządu Państwowego w ujawnieniu i zabezpieczeniu majątków opuszczonych lub porzuconych.

(—) **Mgr Z. Sznek**
Dyrektor Departamentu

8.

OKÓLNIK Nr. 59

Ministra Administracji Publicznej

z dnia 30 października 1945 r.

L. dz. IV 17552-45.

w sprawie prawa o aktach stanu cywilnego

Do

**Pełnomocników Rządu R. P.
w Koszalinie, Lignicy i Olsztynie
ob. Wojewodów (wszystkich)
Prezydentów m. st. Warszawy i m.
Łodzi**

W jednym z najbliższych numerów „Dziennika Ustaw R. P.” zostanie ogłoszony dekret o prawie aktach stanu cywilnego z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1946 r.

Nowe prawo o aktach stanu cywilnego uchyla dotychczasowe przepisy dzielnicowe i różnorodne uprawnienia dla poszczególnych wyznań (w b. dzielnicy rosyjskiej i

austriackiej) w zakresie rejestracji stanu osobowego, wprowadzając jednolite dla obszaru całego Państwa prawo o powszechnych świeckich urzędach stanu cywilnego na wzór istniejących już w częściach zachodnich Państwa.

Czynności Urzędów Stanu Cywilnego, utworzonych na nowych podstawach, należyce będą do zadań administracji państwowej, wykonywanych przez gminy w zleconym zakresie działania.

Obszar każdej gminy wiejskiej lub miejskiej stanowi obwód Urzędu Stanu Cywilnego. Nadzór nad Urzędami Stanu Cywilnego sprawuje w I-ej instancji okręgowa władza nadzorcza (władza admin. og. II inst.) w II-ej zaś instancji — Minister Administracji Publicznej. Okręg urzędowy władzy nadzorczej obejmuje obszar Województwa.

Okręgowa władza nadzorcza może z uwagi na liczbę ludności bądź podzielić obszar gminy na dwa lub więcej obwodów, lub złączyć obszar 2-ech lub kilku gmin w jeden obwód, powierzając pełnienie czynności w zakresie rejestracji stanu cywilnego dla obwodu złączonego urzędnikowi stanu cywilnego jednej z tych gmin, jeżeli to wydaje się celowe z punktu widzenia prawidłowego funkcjonowania rejestracji stanu cywilnego.

W każdym obwodzie Urzędu Stanu Cywilnego powinien być jeden urzędnik stanu cywilnego i co najmniej jeden jego zastępca.

Urzędnikiem stanu cywilnego jest z mocy samego prawa przełożony gminy (wójt, burmistrz, prezydent miasta), zastępcą jego urzędowy zastępca, jednakże okręgowa władza nadzorcza, lub za jej zezwoleniem przełożony gminy mogą ustanowić dla danego obwodu specjalnego urzędnika stanu cywilnego. Stanowisko urzędnika stanu cywilnego może być połączone ze sprawowaniem innego urzędu państwowego lub samorządowego, albo z wykonywaniem innego zawodu, w szczególności urzędnikiem stanu cywilnego może być nauczyciel szkoły powszechnej. Urzędnicy gminy są obowiązani do przyjęcia stanowiska urzędnika stanu cywilnego lub jego zastępcy; w razie uchylania się od przyjęcia tego stanowiska, podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Koszty utrzymania Urzędów Stanu Cywilnego ponosi gmina. Wpływy z opłat za wykonywanie czynności, których wysokość ustali Minister Administracji Publicznej w specjalnym rozporządzeniu, przypadają gminie.

Szczegóły organizacji Urzędów Stanu Cywilnego będą unormowane w drodze rozporządzenia wykonawczego.

Ze względu na bliski termin wejścia w życie nowego prawa o aktach stanu cywilnego uważam za konieczne przystąpienie do wstępnych prac organizacyjnych w terenie. Wobec tego proszę o przygotowanie zarządzeń, mających na celu ustalenie obwodów Urzędu Stanu Cywilnego na obszarach poszczególnych powiatów, a także o zajęcie się sprawą odpowiedniego doboru osób, na-

dających się na stanowiska urzędników stanu cywilnego oraz ich zastępców, o ile odnośne funkcje mają być powierzone specjalnym urzędnikom.

Z chwilą ogłoszenia tekstu nowego prawa o aktach stanu cywilnego, należy zarządzić dokładne zaznajomienie się z jego treścią powołanych do jego stosowania urzędników Urzędu Wojewódzkiego (Zarządów Miast) oraz Starostw, a następnie przeszkolenie w Urzędach Wojewódzkich (Zarządach Miast) osób, którym powierzone będą czynności urzędników stanu cywilnego i ich zastępców.

Proszę o nadesłanie w terminie do dnia 1 grudnia rb., sprawozdania z prac przygotowawczych w powyższym zakresie oraz ewentualnych uwag i wniosków, jakie wyłonić się mogą w związku z wprowadzeniem w życie nowego prawa, a które będą wzięte pod uwagę przez Ministerstwo przy opracowywaniu przepisów wykonawczych.

Minister

(—) Dr. Wł. Kiernik

9.

OKÓLNIK Nr. 4

Wojewody Białostockiego

z dnia 5 sierpnia 1945 r. Nr. O AP-IV-15-1-45
w sprawie: Wykonanie postanowień ustawy o majątkach opuszczonych i porzuconych przez władze administracyjne.

Do Ob.

Starostów Powiatowych

i Prezydenta m. Białegostoku

Przesyłając do wiadomości i stosowania pismo okólne Ministerstwa Administracji Publicznej L. I. Og. 7825-45 z dnia 12 czerwca 1945 r. omawiające wykonanie postanowień ustawy o majątkach opuszczonych i porzuconych, zarządzam co następuje:

Powiatowe władze administracji ogólnej przystąpią bezzwłocznie za pośrednictwem zarządów gminnych i miejskich do akcji zebrania materiałów o majątkach opuszczonych i porzuconych wg. załączonych formularzy. Na formularzach tych należy oddzielnie ująć w cztery odrębne grupy: majątek nieruchomy opuszczony i porzucony oraz majątek ruchomy opuszczony i porzucony. Przy wyszczególnieniu obiektów majątkowych należy je w ten sposób opisywać, by ustalenie ich tożsamości nie nastąpiło trudności. Wartość majątku należy określać wg. przedwojennych cen 1939 r. — Przy wskazywaniu właściciela należy w miarę możliwości podać imię, nazwisko i adres właściciela względnie nazwę tej organizacji, do której własność przedmiotu należy lub należała. Analogicznie należy postąpić przy wskazywaniu posiadacza, za którego należy uznać tę osobę fizyczną lub prawną, która z majątku korzysta wzgl. nim włada. Jeżeli posiadaczem jest Skarb Państwa, należy podać tę instytucję, która majątkiem zarządza. — Wierzytelności zabezpieczone na nieruchomościach (hipotecz-

ne) należy uwzględniać w wykazach przeznaczonych dla nieruchomości. Inne natomiast uprawnienia oparte na zobowiązaniach nie wyłączając papierów wartościowych, weksli i t. p. należy podać w zestawieniach majątków ruchomych.

Majątków przeznaczonych na cele reformy rolnej oraz lasów, które by miały być przejęte na własność Skarbu Państwa, na podstawie dotyczących dekretów z dn. 6 września 1944 r. oraz z dn. 14 grudnia 1944 r. nie należy uwzględniać w wykazach majątków opuszczonych i porzuconych.

Gmina.....

Powiat.....

Wzór

W Y K A Z
majątków nieruchomości opuszczonych (porzuconych)

Nr.	Nazwa majątku	Położenie majątku i siedziba zarządu	Opis majątku	Wartość majątku	Właściciel majątku	Posiadacz majątku	Uzasadnienie dlaczego majątek uznano za opuszczony (porzucony)	UWAGI

Gmina.....

Powiat.....

W Y K A Z
majątków ruchomych opuszczonych (porzuconych)

Nr.	Nazwa majątku	Opis majątku i jego stan	Wartość w/g cen z 1939 r.	Właściciel	Obecny posiadacz	Uzasadnienie dlaczego majątek uznano za opuszczony i porzucony	UWAGI

Zebrany materiał należy przesłać po uprzednim sprawdzeniu przez powiatowe władze administracji ogólnej Wojewódzkiemu Oddziałowi Tymczasowego Zarządu Państwowego w terminie do dnia 15 sierpnia rb.

Wnioski władz i instytucji państwowych i samorządowych, oparte na postanowieniach art. 14-ego wskazanej ustawy, powinny być przedstawione Urzędowi Wojewódzkiemu za pośrednictwem właściwych wg. położenia majątku powiatowych władz administracji ogólnej. Władze drugiej instancji wnioski tego rodzaju będą przysyłały Urzędowi Wojewódzkiemu bezpośrednio.

Z kolei otrzymane akta będą przedstawiane Ministerstwu Administracji Publicznej po uprzednim porozumieniu z Woj. Oddziałem Tymczasowego Zarządu Państwowego.

W myśl trzeciego ustępu załączonego pisma okólnego, polecam, by gminne i powiatowe władze administracji ogólnej stosowały się ściśle do zarządzeń władz Tymczasowego Zarządu Państwowego a w szczególności, by okazywały inicjatywę i staranność w ujawnianiu i zabezpieczaniu majątków opuszczonych lub porzuconych.

wz. WOJEWODA
(—) **Mgr W. Białkowski**
Wicewojewoda

10.**OKÓLNIK Nr. 5****Wojewody Białostockiego**

z dnia 15 października 1945 r.

Nr. OAP-IV-9-14—45

w sprawie bezprawnego wydawania przepustek przez zarządy gmin

Do

Obywateli Starostów Powiatowych i Prezydenta m. Białegostoku

Doszło do mej wiadomości, że niektóre zarządy gmin wydają przepustki na wyjazd do miejscowości leżących na zachodnim ob-

szarze Państwa, nakreślając jednocześnie termin ważności tych przepustek.

W związku z powyższym wyjaśniam, że prawo swobodnego poruszania się na terenie Rzeczypospolitej przysługuje każdemu obywatelowi, o ile nie jest ono ograniczone specjalnymi przepisami (n. p. rozp. Min. Spraw Wewn. z dn. 22-I-1937 r. w sprawie wykonania rozp. Prez. Rzp. o granicach Państwa) o ile nie przybiera ono cech włóczęgostwa. Wydawanie zatem przez niektóre zarządy gminne przepustek na prawo udania się do jakiejkolwiek miejscowości pozbawiona jest podstawy prawnej jako nie

oparte na żadnym przepisie, stanowi ono nadużycie władzy ze strony tych członków zarządu względnie funkcjonariuszów gminnych, którzy zaświadczenia takie wydają. — W związku z tym oznajmiam, że wydawanie tego rodzaju przepustek nie będzie tolerował i polecam winnych pociągać do odpowiedzialności dyscyplinarnej niezależnie od odpowiedzialności karnej z art. 286 i 292 kk.

O treści niniejszego zarządzenia należy powiadomić członków zarządu oraz funkcjonariuszów gminnych na obszarze województwa białostockiego.

wz. WOJEWODA
(—) **Mgr W. Białkowski**
Wicewojewoda

11.

OKÓLNİK Nr. 6**Wojewody Białostockiego**

z dnia 10 listopada 1945 r.

Nr. OAP-IV-4845

w sprawie poruczenia władzom administracji ogólnej prowadzenia akt stanu cywilnego

Do
**Obywateli Starostów Powiatowych
i Prezydenta m. Białegostoku**

Podając do wiadomości okólnik Ministra Administracji Publicznej Nr. 59 z dnia 30 października br. o prawie akt stanu cywilnego, udzielam następujących dyrektyw, zmierzających do wprowadzenia w życie postanowień dotyczącego dekretu we właściwym terminie:

1. Powiatowe władze administracji ogólnej obowiązane są utworzyć natychmiast ko mórki organizacyjne, które zajmą się pracą przygotowawczą w zakresie powołania do życia urzędów stanu cywilnego, tak by urzędy te rozpocząć mogły swe czynności z dn. 1 stycznia 1946 r.

2. Przełożonych gmin miejskich i wiejskich należy powiadomić o czekających ich obowiązkach jako urzędnikach stanu cywilnego.

3. O ile to będzie celowe, należy bezwzględnie przedstawić wojewódzkiej władzy administracji ogólnej uzasadnione wnioski w przedmiocie połączenia 2-ch lub więcej gmin w jeden obwód lub podziału jednej gminy na dwa obwody urzędów stanu cywilnego.

4. Mianowanie przez wojewódką władze specjalnego urzędnika stanu cywilnego jest dopuszczalne w tych wyjątkowych wypadkach, w których przełożony gminy nawet przy pomocy podległego personelu nie mógłby podolać nowonależonym obowiązkom.

5. Z dniem 31 grudnia br. ustają obowiązki i gasną uprawnienia dotychczasowych urzędników stanu cywilnego, wykonywane przeważnie przez osoby duchowne. Z urzędnikami tymi należy nawiązać kontakt w celu przejęcia od nich czynności związanych z prowadzeniem akt stanu cywilnego.

6. Bezwzględnie po ukazaniu się dotyczącego dekretu w Dzienniku Ustaw należy o treści jego pouczyć ludność. W szczególności należy uświadomić ją, komu obowiązana będzie od dnia 1 stycznia 1946 r. zgłaszać urodzenia i zgony oraz w jaki sposób będzie można zawierać związki małżeńskie, by uzyskały one ważność wobec prawa i uznanie wobec władz państwowych.

Jednocześnie proszę powiadomić mnie bezwzględnie o wszelkich trudnościach wprowadzenia w życie wspomnianego dekretu, o ile one nie będą mogły być usunięte we własnym zakresie działania Obywateli Starostów. Zaopatrzenie urzędów stanu cywilnego w odpowiednie druki jest już przedmiotem zainteresowania Urzędu Wojewódzkiego.

wz. WOJEWODA
(—) **Mgr. M. Kryński**
Nacz. Wydz. Ogólnego

12.

OKÓLNİK Nr. 7**Wojewody Białostockiego**

z dnia 16. XI. 1945 r.

w sprawie badania i znakowania mięsa znajdującego się w obrocie handlowym

Do
**Obywateli Starostów Powiatowych
i Prezydenta m. Białegostoku**

W związku ze stwierdzeniem na terenie województwa zachorowań i zatruc u ludności po spożyciu mięsa, względnie produktów mięsnych szkodliwych dla zdrowia ludzkiego, a pochodzących z potajemnego uboju zwierząt rzeźnych zgodnie z art. 3—5, 30—35 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr. 60 z roku 1933 poz. 454) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 1 III. 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 132), oraz par. 37—41 rozporządzenia Ministerstwa Opieki Społecznej z dnia 10. XII. 1936 r. o dozorcze nad mięsem i przetworami mięsnymi (Dz. U. R. P. Nr. 92 poz. 643) oraz art. 1—6 Ustawy z dnia 17. IV. 1936 r. o uboju zwierząt gospodarskich w rzeźniach (Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 239) zarządzam co następuje:

- 1) Bydło rogacze, świnię, owce, kozy i zwierzęta jednokopytowe, których mięso ma być dopuszczone do odbioru dla spożycia, podlegają urzędowemu badaniu przed ubojem i po, uboju z wyjątkami przewidzianymi w art. 4 i 5 powołanego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P. o badaniu również co do włośni.
- 2) Po ustaleniu wyniku urzędowego badania lekarz weterynarii, jak również ogłędacz winien mięso oznakować pieczęciami przewidzianymi w par. 34 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. I. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 305).
- 3) Mięso przeznaczone do sprzedaży lub innego obrotu zdatnego do spożycia dla ludzi musi odpowiadać wszystkim przepisom weterynaryjnym.
- 4) Mięso przewożowe, dostarczone do miejscowości, gdzie urzędowe badanie wykonuje lekarz weterynarii, podlega sprawdzeniu, czy było istotnie zbadane i ozna-

kowane jako zdatne do spożycia, czy nie zachodzi rozkład gnilny i czy zostało przywiezione w warunkach zdrowotnych oraz zaopatrzone w wymagane świadectwo.

- 5) Winni dokonania uboju zwierzęcia bez poddania go urzędowemu badaniu przed ubojem, oraz wprowadzenia w obrót mięsa bez uprzedniego urzędowego zbadania i oznakowania będą karani w jak najsurowszym zakresie, a mięso ulegnie konfiskacie.
- 6) Wszystkie miejsca sprzedaży mięsa powinny być utrzymane w jak największej czystości, w szczególności lokal powinien być przynajmniej raz na dzień przewietrzony, ściany olejne, lub koflowe, pomocniczy sprzęt sklepowy utrzymany w czystości, oraz podłogi codziennie poskoczzonej pracy zywiane.

Powyższe zarządzenie polecam Ob. Ob. Starostom Powiatowym i Prezydentowi miasta Białegostoku podać do publicznej wiadomości w sposób przyjęty na terenie powiatu i miasta i przestrzegać jego wykonania przez państwowy nadzór weterynaryjny, komisje sanitarne, zarządy gminne, miejskie organa Milicji Obywatelskiej.

wz. WOJEWODA
(—) Mgr W. Białkowski
Wicewojewoda

13.

OKÓLNIAK Nr. 8.

Wojewody Białostockiego

z dnia 16 listopada 1945 r. Nr. Wet. 6-a-451 w sprawie obwodów urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa.

Do
**Obywateli Starostów Powiatowych
Prezydenta m. Białegostoku i
Wojewódzkiej Rady Narodowej.**

W wykonaniu reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Nr. W. 231-4 z dnia 27 października rb. proszę o wydanie zarządzeń zmierzających do natychmiastowego zorganizowania obwodów urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa.

Dotyczące postanowienia zawarte są w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 31 grudnia 1928 r. o obwodach urzędowego badania i postępowaniu w związku z badaniem zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R.P. Nr. 3, poz. 31 z r. 1929).

W związku z powyższym proszę o uwzględnienie następujących dyrektyw:

1) Pożądane jest, by każdy obwód miał swój własny organ badania, przyczem by obszar tego obwodu i związany z nim zakres pracy były dostosowane do możliwości wykonania poruczonych zadań.

2) Powierzenie jednemu organowi urzędowego badania więcej jak trzech obwodów uznaję za nie celowe.

3) W każdym obwodzie należy ustanowić w zasadzie jeden organ badania i jednego zastępcę, obu o odpowiednich kwalifikacjach.

4) Działalność wymienionych organów w zakresie urzędowego badania zwierząt

rzeźnych i mięsa zwłaszcza w pierwszym okresie po zorganizowaniu obwodów powinna pozostawać pod ścisłym nadzorem powiatowego lekarza weterynarii.

5) Polecam poddać rewizji obowiązujące dotychczas opłaty za urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa i dostosować wysokość tych opłat do obecnych warunków gospodarczych, przestrzegając jednocześnie postanowień zawartych w ustępie drugim par. 23 powołanego rozporządzenia Ministerialnego, po myśli którego wszelkie uchwały w przedmiocie tych opłat wymagają zatwierdzenia właściwej Władzy Nadzorczej.

Do dnia 5 grudnia 1945 r. polecam przedstawić zestawienie załączonego formularza.

By ułatwić Obywatelom Starostom i podległym im lekarzom weterynarii wykonanie niniejszego okólnika załączam w odpisie wyżej wymienione rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 31 grudnia 1928 r.

wz. WOJEWODA
(—) Mgr. Waclaw Białkowski
wicewojewoda

14.

OBWIESZCZENIE

Wojewody Białostockiego

z dnia 1 października 1945 r.
w sprawie reformy samorządowego systemu podatkowego.

Podaję do wiadomości ogółu rolników województwa białostockiego, że dekretem z dnia 13 kwietnia br. dokonana została reforma samorządowego systemu podatkowego (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 73).

Rząd Rzeczypospolitej, zdając sobie sprawę z trudności w jakich znajdują się rolnicy — dekretem wspomnianym wyżej przekazał samorządom wymiar i pobór w roku 1945 państwowego podatku gruntowego, zawieszając jednocześnie prawo do pobierania podatku wyrównawczego i drogowego.

W roku 1945 obciążeni więc rolnicy zostali jedynie podatkiem gruntowym i wpływ z tego podatku został przez Rząd w całości przeznaczony dla samorządu w celu zaspokojenia potrzeb miejscowej ludności przede wszystkim w dziedzinie oświaty, zdrowia, popierania rolnictwa i budowy dróg.

Wzywam rolników województwa białostockiego, aby w poczuciu obowiązku obywatelskiego wobec odbudowującej się z gruzów Wolnej i Niepodległej Ojczyzny oraz w zrozumieniu własnego interesu — przystąpili niezwłocznie do płacenia podatku gruntowego według norm ustalonych dekretem oraz zgodnie z uchwałami Rad Narodowych, a mianowicie:

a) od 1 ha gruntów uprawnych, łąk, ogrodów i sadów — 100 zł.

b) od 1 ha gruntów pozostałych — 10 zł.

c) nieużytki — wolne są od podatku

Przy czym podatek gruntowy dla gospodarstw rolnych

o obszarze do 5 ha obniża się — o 30 proc.
powyżej 10 do 20 ha podwyższa się — o 10 proc.

powyżej 20 do 30 ha podwyższa się — o 25%.

powyżej 30 ha podwyższa się o 50 proc. Uprzedzam, że w stosunku do opornych i opieszalnych płatników zostaną zastosowane surowe sankcje zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Nikt nie może się tłumaczyć brakiem nakazu płatniczego ani też nieświadomością. Wyczerpujących informacji co do wysokości i sposobu uiszczenia podatku udzielają: Soltysi, Zarządy Gmin i Starostwa Powiatowe.

WOJEWODA

(—) **Stefan Dybowski**

15.

OBWIESZCZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Białostockiego
z dnia 20 XI 1945 r.
o ochronie znaku i nazwy Czerwonego Krzyża.

W wykonaniu zarządzenia Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 27 sierpnia r. b. Nr. IIP. 11757-45 Urząd Wojewódzki Białostocki podaje do wiadomości, że stosownie do postanowień art. 1 ustawy z dnia 8 stycznia 1938 r. o ochronie znaku i nazwy Czerwonego Krzyża oraz godła Związku Szwajcarskiego (Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 12), uchwalonej w związku z Konwencją Genewską z dnia 27 lipca 1929 r. o polepszeniu losu chorych i rannych w armiach czynnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 103, poz. 864) prawo używania znaku lub nazwy Czerwonego Krzyża (krzyża genewskiego — czerwony krzyż na białym tle) służy — w ramach powołanej Konwencji — wyłącznie

- a) wojskowym władzom sanitarnym;
- b) stowarzyszeniu „Polski Czerwony Krzyż”;
- c) zagranicznym stowarzyszeniom Czerwonego Krzyża, przebywającym czasowo na obszarze Państwa Polskiego i z upoważnienia władz polskich.

Używanie znaku lub nazwy Czerwonego Krzyża przez różne instytucje państwowe, samorządowe i prywatne z tytułu ich działalności analogicznej do stowarzyszenia „Polski Czerwony Krzyż” jak również używanie nieprawnie opasek i innych oznak ze znakiem Czerwonego Krzyża przez pracowników wymienionych instytucji narusza postanowienia art. 1 powołanej ustawy, a winni przekroczenia przepisów tej ustawy będą pociągnięci do odpowiedzialności karnej na podstawie art. 3 tejże ustawy.

za WOJEWODĘ

Mgr. **M. Kryński**

Naczelnik Wydziału Ogólnego

16.

Scalenie gruntów

OBWIESZCZENIE

Powiatowy Urząd Ziemski w Bielsku Podlaskim na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów

(Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) i ustawy z dnia 18 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22 poz. 167) oraz dekretu P.K.W.N. z dnia 15. 8. 1944 r. o organizacji Wojewódzkich i Powiatowych Urzędów Ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 2 poz. 4), podaje do publicznej wiadomości:

- a) że w dniu 15 sierpnia 1945 r. uprawomocniło się orzeczenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Bielsku z dnia 20 lipca 1945 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Kolnica położonej w gminie Brańsk pow. Bielskiego wojew. Białostockiego oraz
- b) że zgodnie z art. 7 p-g tejże znowelizowanej ustawy scaleniowej z dnia 31 lipca 1923 r. Powiatowy Urząd Ziemski w Bielsku przystępuje do sporządzenia uproszczonego szczegółowego planu zabudowania na całym obszarze scalenia gruntów wymienionej (ych) wyżej w p. a) wsi, a to w myśl zarządzenia Ministerstwa Odbudowy Kraju i Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 7 maja 1945 r. (Monitor Polski z dn. 28 maja 1945 r. Nr. 6).

O terminie i miejscu, w którym interesowani mogą zaznajamiać się z projektem uproszczonego szczegółowego planu zabudowania oraz o terminie, w którym interesowani mogą zgłaszać wnioski, dotyczące tegoż planu będzie podane do publicznej wiadomości przez zawiadomienie ogłoszone zgodnie z art. 51 przytoczonej na wstępie ustawy Scaleniowej z dnia 31 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. z r. 1927, Nr. 92, poz. 833)

Bielsk Podlaski, dnia 7 listopada 1945 r.

OBWIESZCZENIE

Powiatowy Urząd Ziemski w Grajewie na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 622) i ustawą z dnia 18 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22 poz. 167) podaje do publicznej wiadomości: a) że w dniu 23 sierpnia 1945 r. uprawomocniło się orzeczenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Grajewie z dnia 25 czerwca 1945 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Rybczyzna, Budy, kol. Zawały i Państw. Nadleśnictwo Rajgród, położonych w gminie Bełda, powiatu szczuczyńskiego województwa Białostockiego, oraz b) że zgodnie z art. 7 p-g tejże znowelizowanej ustawy scaleniowej z dnia 31 lipca 1923 r. Powiatowy Urząd Ziemski w Grajewie przystępuje do sporządzenia uproszczonego szczegółowego planu zabudowania na całym obszarze scalenia gruntów wymienionych wyżej w p. a wsi, a to w myśl zarządzenia Ministerstwa Odbudowy Kraju i Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 7 maja 1945 r. (Monitor Polski z dnia 28 maja 1945 r. Nr. 6).

O terminie i miejscu, w którym interesowani mogą zaznajomić się z projektem

uproszczonego, szczegółowego planu zabudowania, oraz o terminie, w którym interesowani mogą zgłaszać wnioski dotyczące tegoż planu, będzie podane do publicznej wiadomości przez zawiadomienie, ogłoszone zgodnie z art. 51 przytoczonej na wstępie Ustawy Scaleniowej z dnia 31 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833).“

Komisarz Ziemski
Glapiński J.

OBWIESZCZENIE

Powiatowy Urząd Ziemski w Łomży na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 622) i ustawą z dnia 18 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22 poz. 167) oraz dekretu PKWN z dnia 15. 8. 1944 r. o organizacji Wojewódzkich i Powiatowych Urzędów Ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 2 poz. 4), podaje do publicznej wiadomości:

1. a) że w dniu 11 X 1945 r. uprawomocniło się orzeczenie Pow. Urz. Ziemskiego w Łomży z dnia 19 września 1945 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Kalinowo położonej w gminie Drozdowo pow. Łomżyńskiego woj. Białostockiego oraz
 - b) że zgodnie z art. 7 p-g tejże znowelizowanej ustawy scaleniowej z dnia 31 lipca 1923 r. Powiatowy Urząd Ziemski w Łomży przystępuje do sporządzania uproszczonego, szczegółowego planu zabudowania na całym obszarze scalenia gruntów wymienionych wyżej w p. a), wsi, a to w myśl zarządzenia Ministerstwa Odbudowy Kraju i Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 7 maja 1945 r. (Monitor Polski z dn. 28 maja 1945 r. Nr. 6).
2. a) że w dniu 14 X 1945 r. uprawomocniło się orzeczenie Pow. Urz. Ziemskiego w Łomży z dnia 20 września 1945 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Krzewo i część gr. wsi Rakowo-Boginie położonej w gminie Drozdowo pow. Łomżyńskiego wojew. Białostockiego oraz
 - b) że zgodnie z art. 7 p-g tejże znowelizowanej ustawy scaleniowej z dn. 31 lipca 1923 r. Powiatowy Urząd Ziemski w Łomży przystępuje do sporządzania uproszczonego, szczegółowego planu zabudowania na całym obszarze scalenia gruntów wymienionych wyżej w p. a), wsi, a to w myśl zarządzenia Ministerstwa Odbudowy Kraju i Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 7 maja 1945 r. (Monitor Polski z dn. 28 maja 1945 r. Nr. 6).
3. a) że w dniu 15 X 1945 r. uprawomocniło się orzeczenie Powiatowego Urz. Ziemskiego z dnia 20 września 1945 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia
 - b) że zgodnie z art. 7 p-g tejże znowelizowanej ustawy scaleniowej z dnia 31 lipca 1923 r. Powiatowy Urząd Ziemski w Łomży przystępuje do sporządzania uproszczonego, szczegółowego planu zabudowania na całym obszarze scalenia gruntów wymienionych wyżej w p. a), wsi, a to w myśl zarządzenia Ministerstwa Odbudowy Kraju i Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 7 maja 1945 r. (Monitor Polski z dn. 28 maja 1945 r. Nr. 6).
4. a) że w dniu 8 października 1945 r. uprawomocniło się orzeczenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Łomży z dnia 19 września 1945 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Piątница-Poduchowna i Piątница-Włociańska położonej(ych) w gminie Drozdowo, pow. Łomżyńskiego, wojew. białostockiego oraz
 - b) że zgodnie z art. 7 p-g tejże znowelizowanej ustawy scaleniowej z dnia 31 lipca 1923 r. Powiatowy Urząd Ziemski w Łomży przystępuje do sporządzania uproszczonego, szczegółowego planu zabudowania na całym obszarze scalenia gruntów wymienionej(ych) wyżej w p. a), wsi, a to w myśl zarządzenia Ministerstwa Odbudowy Kraju i Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 7 maja 1945 r. (Monitor Polski z dn. 28 maja 1945 r. Nr. 6).
5. a) że w dniu 20 X 1945 r. uprawomocniło się orzeczenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Łomży z dnia 29 września 1945 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Pniewo i wsi Rybno położonej w gminie Puchały w pow. Łomżyńskim, woj. Białostockim, oraz
 - b) że zgodnie z art. 7 p-g tejże znowelizowanej ustawy scaleniowej z dnia 31 lipca 1923 r. Powiatowy Urząd Ziemski w Łomży przystępuje do sporządzania uproszczonego, szczegółowego planu zabudowania na całym obszarze scalenia gruntów wymienionych wyżej w p. a), wsi, a to w myśl zarządzenia Ministerstwa Odbudowy Kraju i Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 7 maja 1945 r. (Monitor Polski z dn. 28 maja 1945 r. Nr. 6).
6. a) że w dniu 22 X 1945 r. uprawomocniło się orzeczenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Łomży z dnia 29 września 1945 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Sieburczyn położonej w gm. Bożejewo w pow. Łomżyńskim woj. Białostockim, oraz
 - b) że zgodnie z art. 7 p-g tejże znowelizowanej ustawy scaleniowej z dnia 31 lipca 1923 r. Powiatowy Urząd Ziemski w Łomży przystępuje do sporządzania uproszczonego, szczegółowego planu zabudowania na całym obszarze scalenia gruntów wymienionych

wyżej w p. a). wsi, a to w myśl zarządzenia Ministerstwa Odbudowy Kraju i Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 7 maja 45 r. (Monitor Polski z dnia 28 maja 1945 r. Nr. 6).

O terminie i miejscu, w którym zainteresowani mogą zaznajamiać się z projektem uproszczonego, szczegółowego planu zabudowania oraz o terminie, w którym interesowani mogą zgłaszać wnioski, dotyczące tegoż planu będzie podane do publicznej wiadomości przez zawiadomienie ogłoszone zgodnie z art. 51 przytoczonej na wstępie ustawy scaleniowej z dnia 31 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. z r. 1927, Nr. 92 poz. 833)

Galazka Stanisława

p. o. Komisarz Ziemi

OBWIESZCZENIE

Pow. Urząd Ziemi w Sokółce na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927, Nr. 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 4 października 1945 r. uprawomocniło się orzeczenie ustalające obszar scalenia z dnia 10 września 1945 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Harasimowicze położonej w gm. Dąbrowa pow. Sokółka.

OBWIESZCZENIE

Powiatowy Urząd Ziemi w Sokółce na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia z dnia 27 października 1933 roku (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 6 października 1945 r. uprawomocniło się orzeczenie ustalające obszar scalenia z dnia 8 września 1945 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Gliniszcz Wielkie położonej w gminie Sokółka powiatu Sokółka.

OBWIESZCZENIE

Powiatowy Urząd Ziemi w Sokółce na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia z dnia 27 października 1933 roku (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 6 października 1945 r. uprawomocniło się orzeczenie ustalające obszar scalenia z dnia 6 września 1945 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach miasteczka Dąbrowa położonego w gm. Dąbrowa pow. Sokółka.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE

Na zasadzie postanowienia Wojewody Białostockiego z dnia 7 maja 1945 r. Nr. O. AP—IV—7—5-45 wciągnięto w dniu 7 maja 1945 r. do rejestru stowarzyszeń Urzędu Wojewódzkiego Białostockiego pod Nr. 1 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Ogrodnicze Białostockie” z siedzibą w Białymstoku, teren działalności obejmuje województwo białostockie.

OGŁOSZENIE

Na zasadzie postanowienia Wojewody Białostockiego z dnia 9 lipca 1945 r. Nr. O. AP—IV—7-45 wciągnięto w dniu 9 lipca 1945 r. do rejestru stowarzyszeń Urzędu Wojewódzkiego Białostockiego pod Nr. 2 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Uniwersytetu Powszechnego w Białymstoku” z siedzibą w Białymstoku, teren działalności obejmuje województwo białostockie.

OGŁOSZENIE

Na zasadzie postanowienia Wojewody Białostockiego z dnia 10 sierpnia 1945 r. Nr. O. AP—IV—7—33-45 wciągnięto w dniu 10 sierpnia 1945 r. do rejestru stowarzyszeń Urzędu Wojewódzkiego Białostockiego pod Nr. 3 stowarzyszenie pod nazwą: „Szkołna Poradnia Lekarska przy Kuratorium Okręgu Szkolnego Białostockiego” z siedzibą w Białymstoku, teren działalności obejmuje województwo białostockie.

OGŁOSZENIE

o zaginięciu pieczęci zarządów miejskich i gminnych.

Zaginęły pieczęcie urzędowe okrągłe i inne;

w powiecie białostockim:

z kancelarii Zarządu Gminnego w Czarniej Wsi pieczęć okrągłą z godłem państwa i napisem „Zarząd Gminy Czarna-Wieś pow. białostockiego”, — wszelkie dokumenty ostemplowane nią po dniu 12 czerwca 1945 r. uważane będą za nielegalne,

z kancelarii Zarządu Gminnego w Bacieczkach pieczęć okrągłą z godłem państwa i napisem „Zarząd Gminy w Bacieczkach” — wszelkie dokumenty ostemplowane nią po dniu 21 października 1945 r. uważane będą za nielegalne, oraz pieczęć rogowa z napisem „Gminna Rada Narodowa w Bacieczkach”,

z kancelarii Zarządu Gminnego w Juchnowcu pieczęć okrągłą z godłem państwa i napisem „Zarząd Gminy w Juchnowcu” oraz pieczęć rogowa z napisem „Zarząd Gminy Juchnowiec pow. białostocki, data i Nr.”, — wszelkie dokumenty ostemplowane

...pnia 1945 r. uważane będą za nielegalne;

z kancelarii Zarządu Gminnego w Barszczewie pieczęć okrągła z godłem państwa i napisem „Zarząd Gminy Barszczewo”, — wszelkie dokumenty ostemplowane nią po dniu 8 września 1945 uważane będą za nielegalne;

z kancelarii Zarządu Gminnego w Zabłudowie pieczęć okrągła z godłem państwa i napisem „Zarząd Gminy Zabłudów powiat białostocki” — wszelkie dokumenty ostemplowane nią po dniu 10 października 1945 r. uważane będą za nielegalne.

w powiecie bielskim:

z kancelarii Zarządu Gminnego w Białowieży pieczęć okrągła z godłem państwa i napisem „Zarząd Gminy w Białowieży” z kancelarii Zarządu Gminnego w Drohiczyźnie pieczęć okrągła z godłem państwa i napisem „Zarząd Gminy w Drohiczyźnie”, z kancelarii Zarządu Gminnego w Ciechanowcu pieczęć okrągła z godłem państwa i napisem „Zarząd Miejski w Ciechanowcu”, — wszelkie dokumenty ostemplowane niemi po dniu 15 maja 1945 r. uważane będą za nielegalne;

z kancelarii Zarządu Gminnego w Boćkach pieczęć okrągła z godłem państwa i napisem „Zarząd Gminy w Boćkach” — wszelkie dokumenty ostemplowane nią po dniu 7 maja 1945 r. uważane będą za nielegalne;

w powiecie łomżyńskim:

z kancelarii Zarządu Gminnego w Puchalach pieczęć nagłówkowa z napisem „Zarząd Gminy Puchaly”, z kancelarii Zarządu Gminnego Miastkowo pieczęć nagłówkowa z napisem „Zarząd Gminy Miastkowo”;

z kancelarii Zarządu Gminnego w Rutkach pieczęć nagłówkowa i pieczęć okrągła z godłem państwa i napisami „Zarząd Gminy Rutki” — wszelkie dokumenty ostemplowane niemi po dniu 23 kwietnia rb. uważane będą za nielegalne;

z kancelarii Zarządu Gminnego w Chlebiotkach pieczęć nagłówkowa i pieczęć okrągła z godłem państwa i napisem „Zarząd Gminy Chlebiotki w Zawadach”, — wszelkie dokumenty ostemplowane niemi po dniu 5 maja 1945 r. uważane będą za nielegalne;

z kancelarii Zarządu Gminnego w Drozdowie pieczęć nagłówkowa i pieczęć okrągła z godłem państwa i napisem „Zarząd Gminy Drozdowo” — wszelkie dokumenty ostemplowane niemi po dniu 22 maja 1945 r. uważane będą za nielegalne;

z kancelarii Zarządu Gminnego w Długoborzu pieczęć okrągła z godłem państwa i napisem „Zarząd Gminy Długoborz. Pow. Łomżyński” — wszelkie dokumenty ostemplowane nią po dniu 27 października 1945 r. uważane będą za nielegalne;

w powiecie sokólskim:

z kancelarii Zarządu Gminnego w Janowie pieczęć nagłówkowa i pieczęć okrągła z godłem państwa i napisem „Zarząd Gminy w Janowie powiat sokólski” oraz pieczęcie podłużne „Wójt gminy” i „sekretarz” — wszelkie dokumenty ostemplowa-

ne będą za nielegalne;

z kancelarii Zarządu Gminnego w Korycinie pieczęć nagłówkowa „Zarząd Gminy w Korycinie pow. sokólskiego Nr... Korycin, dnia... 194... r., pieczęć okrągła z godłem państwa i napisem „Wójt Gminy Korycin pow. sokólskiego” oraz 2 pieczęcie podłużne „Wójt Gminy” i „Sekretarz” — wszelkie dokumenty ostemplowane niemi po dniu 10 maja 1945 r. uważane będą za nielegalne;

z kancelarii Zarządu Gminnego w Sidrze pieczęć nagłówkowa z napisem „Zarząd Gminy Sidra pow. sokólskiego. Sidra dnia.. 194.. Nr...” pieczęć okrągła z godłem państwa i napisem „Wójt Gminy Sidra pow. sokólskiego”, oraz 2 pieczęcie podłużne „Wójt Gminy” i „Sekretarz” — wszelkie dokumenty ostemplowane niemi po dniu 15 maja 1945 r. uważane będą za nielegalne; z kancelarii Zarządu Gminnego w Janowie pieczęć nagłówkowa i pieczęć okrągła z godłem państwa i napisem „Zarząd Gminy Janów powiatu sokólskiego” — wszelkie dokumenty ostemplowane nią po dniu 25 września 1945 r. uważane będą za nielegalne;

w powiecie wysoko-mazowieckim:

z kancelarii Zarządu Gminnego w Tykocinie pieczęć okrągła z godłem państwa i napisem „Zarząd Gminy Tykocin” — wszelkie dokumenty ostemplowane nią po dniu 1 sierpnia 1945 r. uważane będą za nielegalne;

w powiecie szczuczyńskim:

z kancelarii Wydziału Powiatowego w Grajewie pieczęcie okrągłe z orłem i napisami „Powiatowa Rada Narodowa w Grajewie” i „Wydział Powiatowy w Grajewie” — wszelkie dokumenty ostemplowane niemi po dniu 9 maja 1945 r. uważane będą za nielegalne.

Zagubienie dokumentów zgłosili

1. Rogalski Edward, funkcjonariusz Komendy Milicji Obywatelskiej woj. Białostockiego — legitymacji służbowej wyd. przez Woj. Komendę M. O., karty rejestr. na motorower marki D.K.W. wyd. przez Inspekcję Ruchu Kołowego w Białymstoku, prawa jazdy na wszelkie pojazdy mechaniczne wyd. przez W.U.S. w Białymstoku i legitymacji kolejowej wyd. przez b. Dyрекcję P.K.P. w Wilnie.

2. Ostrowiecki Konstanty, zam. w Elku ul. Czerwonej Armii Nr. 49 — dowodu o rejestracji samochodu Centrali Produktów Naftowych wyd. przez Wojew. Wydz. Samochodowy (Nr. 10863), prawa jazdy II kat., dowodu tożsamości wyd. przez gminę w Michałowie pow. białostockiego i metryki urodzenia wyd. przez parafię prawosławną w Michałowie.

3. Sienkiewicz Stanisław, repatriant — zaświadczenie z dn. 31 sierpnia 1945 r. Nr. 176 i przepustki wyd. przez Punkt Przyjęcia Państw. Urzędu Repatriac. Wojew. Oddział w Białymstoku.

4. Tyrla Michał, repatriant, — zaświadczenia z dnia 21 lipca 1945 r. Nr. 284 wyd. przez Punkt Przyjęcia Państw. Urzędu

Repatriac. Wojew. Oddział w Białymstoku.

5. Strukiel Jan, repatriant — zaświadczenia z dnia 15 lipca 1945 r. Nr. 86 wyd. przez Punkt Przyjęcia Państw. Urzędu Repatriac. Woj. Oddział w Białymstoku.

6. Warnawski Mieczysław, repatriant, — zaświadczenia z dnia 31 sierpnia 1945 r. Nr. 235260 wyd. przez Punkt Przyjęcia Państw. Urzędu Repatriac. Wojew. Oddział w Białymstoku.

7. Sokoliński Bolesław, repatriant, — zaświadczenia z dnia 4 czerwca 1945 r. Nr. 631 wyd. przez Punkt Przyjęcia Państw. Urzędu Repatriac. Wojew. Oddział w Białymstoku.

8. Puzacz Stefan, repatriant, — zaświadczenia z dnia 18 września 1945 r. Nr. 235537 wyd. przez Punkt Przyjęcia Państw. Urzędu Repatr. Wojew. Oddział w Białymstoku.

9. Zarząd Spółdzielni „Autokomunikacja w Białymstoku Spółdzielnia z ogr. odp.“ — znaków rejestracyjnych samochodowych Nr. Pr. 10933.

10. Chwieszczenko Mikołaj zam. w Białymstoku ul. Daleka 5 — dokumentów na maszynę osobową marki „DKW“ wyd. przez Wojew. Urząd Samochodowy w Białymstoku za Nr. Pr. 10-884.

11. Wróblewski Henryk, zam. w Warszawie, ul. Złota Nr. 58 — dokumentów na motocykl marki Charlej wyd. przez Wojew. Urząd Samochodowy w Białymstoku.

12. Piórecki Marian zam. w Białymstoku ul. Waska Nr. 19 — dokumentów Personalausweis wydanych przez władze niemieckie.

KOMUNIKAT

Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku

Dnia 12. XI. 1945 r. otwarty został w Białymstoku I-szy kurs pracowników samorządu terytorialnego. Kurs potrwa jeden miesiąc i ma na celu podniesienie wiedzy fachowej, wyrobienie społeczno-polityczne jak również przygotowanie nowych kadr pracowników samorządowych.

Podobne kursy projektowane są również w m-cu styczniu i lutym.

PRZEDRUKI

ROZPORZĄDZENIE

PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 22 marca 1928 r.

o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 365; now. Nr. 60 ex 1932, poz. 537).

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

Art. 1. Wykroczenia, zagrożone karą nie wyższą niż grzywna (kara pieniężna) trzy tysiące złotych i areszt do 3 miesięcy, niezależnie od kar dodatkowych, ulegają docho-

dzaniu i ukaraniu przez władze administracyjne, jeżeli ustawa dane wykroczenia wyraźnie przekazuje orzecznictwu władz administracyjnych.

Ograniczenie powyższej właściwości ze względu na kwotę grzywny nie ma zastosowania, jeżeli wymiar grzywny jest uzależniony od pojedynczej lub wielokrotnej wysokości szkody, wartości przedmiotu, uszczupionej należności, albo innej jednostki obliczeniowej, przewidziana ustawą jako podstawa ustalenia wysokości kary.

Art. 2. Do dochodzenia i karania wykroczeń, wymienionych w art. 1 powołane są powiatowe władze administracji ogólnej z wyjątkiem tych wypadków, gdy z mocy przepisu szczególnego właściwa jest inna władza administracji państwowej.

Art. 3. Kary za wykroczenia, wymienione w art. 1 mogą być wymierzane jedynie w drodze postępowania karno-administracyjnego, przeprowadzonego według przepisów rozporządzenia niniejszego.

O ile przepisy rozporządzenia niniejszego nie stanowią inaczej, mają w postępowaniu karno-administracyjnym zastosowanie przepisy działów III, V, VI, VII, VIII, IX, X XV i XVI rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341), a o ile chodzi o wykonanie nakazów i orzeczeń karnych — przepisy działów II, III, IV i VIII rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342).

Art. 4. Przepisy rozporządzenia niniejszego nie dotyczą dochodzenia i karania w sprawach karno-skarbowych w ogóle i w sprawach dyscyplinarnych.

Art. 5. Władza powinna z urzędu przestrzegać swej właściwości. Właściwą jest ta władza, na której obszarze popełniono wykroczenie, nawet wówczas, gdy skutek wykroczenia nastąpił na innym obszarze.

Jeżeliby uzasadniona była właściwość miejscowa dwu lub więcej władz albo jest wątpliwe, na obszarze której władzy popełniono wykroczenie, natenczas właściwa jest ta władza, która pierwsza wdrożyła dochodzenie.

Art. 6. Władza, która pierwsza otrzymała wiadomość o wykroczeniu, jest dopóty właściwa do jego ścigania, dopóki nie ujawnią się okoliczności uzasadniające właściwość innej władzy.

Art. 7. W razie ujawnienia wykroczenia, przewidzianego w art. 1, władze, urzędy i organa, które je ujawniły lub otrzymały o nim wiadomość, donoszą o tym władzy właściwej (art. 2, 5, 6).

Przy dochodzeniu wykroczeń władze, powołane do ich dochodzenia i karania, posługują się podległymi im organami.

Art. 8. Policja Państwowa może zatrzymać osobę, schwytaną na gorącym uczynku wykroczenia przewidzianego w art. 1, z powodu obawy ukrywania się:

a) jeżeli jest nieznana, a nie może się wylegitymować, ani w inny sposób nie można ustalić jej tożsamości;

- b) jeżeli nie ma w Państwie stałego miejsca pobytu, ani określonego źródła utrzymania;
- c) jeżeli pozostaje pod dozorem policyjnym, albo jest przestępcą nałogowym, zawodowym lub recydywistą;
- d) jeżeli jest cudzoziemcem i zachodzi uzasadniona obawa, że uchyci się od ścigania;
- e) jeżeli tylko przez zatrzymanie można zapobiec skutecznie spełnieniu przestępstwa lub usiłowaniu jego spełnienia.

Zatrzymanego należy niezwłocznie dostawić do właściwej władzy administracyjnej, albo też zwolnić, jeżeli odpadnie powód zatrzymania.

Władza obowiązana jest najdalej w ciągu 24 godzin przesłuchać dostawioną osobę. Dalsze zatrzymanie może nastąpić tylko w wypadkach, przewidzianych pod lit. a—d, na podstawie decyzji sędziego powiatowego (pokoju), uzyskanej w ciągu 48 godzin od zatrzymania na czas konieczny, jednak nie dłuższy, niż przewidziana za popełniony czyn kara pozbawienia wolności główna lub zastępcza, w każdym razie nie dłuższy niż dni 14.

Przepis powyższy nie wyłącza zastosowania surowszych przepisów ustaw szczególnych.

Poza Policją Państwową, inne organa o charakterze publicznym są uprawnione do zatrzymywania osób, które popełniły wykroczenia, przewidziane w art. 1, w zakresie i w trybie, przewidzianym w ustawach szczególnych.

Rozporządzenie Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości może jednak uprawnienia służące według artykułu niniejszego Policji Państwowej przyznać innym organom, powołanym do utrzymania spokoju, bezpieczeństwa lub porządku publicznego, we właściwym im zakresie.

Art. 9. Jeżeli przestępstwo zagrożone jest konfiskatą przedmiotów, władza może dla jej zabezpieczenia zarządzić zajęcie przedmiotów.

Osobie zainteresowanej wydaje się zaświadczenie o zajęciu.

Przedmioty podlegające szybkemu zepsuciu lub zniszczeniu, albo dające się przechowywać tylko niestosunkowo wielkim kosztem, sprzedaje się w drodze publicznego przetargu. Kwota, uzyskana ze sprzedaży, podlega zajęciu do czasu wydania orzeczenia.

II. Granice właściwości rzeczowej władz administracyjnych i władz sądowych w wypadku zbiegu przestępstw i przepisów.

Art. 10. Jeżeli ten sam czyn wykazuje cechy przestępstwa ulegającego ukaraniu przez władzę administracyjną, a zarazem cechy przestępstwa, ulegającego ukaraniu przez władzę sądową, każda z tych władz orzeka w zakresie swej właściwości. W razie skazania tak w postępowaniu karno-administracyjnym jak i w postępowaniu sądowym, spośród orzeczonych kar pozbawienia wolności kara surowsza pochłania mniej surową, inne kary, orzeczone przez obie

władze, i skutki skazania, wynikające z obu orzeczeń, pozostają obok siebie w mocy. O pochłonięciu kary pozbawienia wolności orzeka sąd okręgowy, przewidziany w art. 37,*) na wniosek skazanego, prokuratora lub władzy administracyjnej, albo z inicjatywy własnej lub sądu, który wyrokował w postępowaniu sądowym.

Art. 11. W wypadku przestępstw, popełnionych oddzielnymi czynami, z których jedno ulega ukaraniu przez władzę administracyjną, drugie przez władzę sądową, każda z tych władz orzeka w zakresie swej właściwości. W razie skazania tak w postępowaniu karno-administracyjnym, jak i w postępowaniu sądowym, nie orzeka się kary łącznej dla kar, wymienionych w każdym z tych postępowania.

Art. 12. W rozumieniu art. 10 i 11 postępowanie karno-administracyjne obejmuje także postępowania sądowe, wszczęte wskutek żądania przekazania sprawy sądowi według art. 34.**)

III. Zbieg przestępstw i przepisów karnych w postępowaniu karno-administracyjnym.

Art. 13. Jeżeli czyn, zagrożony karą podpada pod kilka przepisów karnych, władza wymierza karę pozbawienia wolności według najsurowszego z tych przepisów, natomiast inne kary według każdego z tych przepisów oddzielnie tak, że skutki skazania następują według każdego z tych przepisów.

Art. 14. W razie jednoczesnego skazania za wykroczenia, popełnione kilku czynami, podpadającymi pod ten sam przepis, władza wymierza karę w granicach tego przepisu, może jednak karę grzywny podwyższyć ponad wymiar najwyższy, przewidziany w ustawie, nie więcej niż o połowę. Podwyższenie wymiaru nie ma zastosowania do grzywien, określonych w art. 1 ust. 2.

Art. 15. W razie jednoczesnego skazania za wykroczenia, popełnione kilku czynami, podpadającymi pod różne przepisy karne, władza wymierza karę pozbawienia wolności według najsurowszego z tych przepisów, natomiast inne kary według każdego z tych przepisów oddzielnie; także skutki skazania następują według każdego z tych przepisów.

Art. 16. Przepisy art. 14—15 mają zastosowanie także wówczas, gdy po skazaniu za jedno wykroczenie należy wymierzyć karę za inne, popełnione przed wydaniem orzeczenia co do wykroczenia już osądzonego.

Art. 17. (Now. 1932). Jeżeli w późniejszym orzeczeniu nie zastosowano art. 14—16, władza, która wymierzyła karę najwyższą, wyda na wniosek skazanego lub z własnej inicjatywy orzeczenie uzupełniające. Jeżeli w którejkolwiek ze zbiegających się spraw orzekał sąd, jest on właściwy do wydania orzeczenia uzupełniającego.

Art. 18. Przepisy art. 13—17 mają zastosowanie także w postępowaniu sądowym, wszczętym wskutek żądania przekazania sprawy sądowi według art. 34.**)

*) Art. 642 k. p. k.

** Art. 640 § 1 i 2 k. p. k.

IV. Postępowanie karno-administracyjne zwyczajne.

Art. 19. Jeżeli doniesienie lub wynik dochodzenia uzasadnia dalsze ściganie, jakoteż w wypadku, przewidzianym w art. 48, władza wyznacza rozprawę i wzywa obwinionego piśmiennie do stawienia się w wyznaczonym terminie na rozprawę. Władza może w uzasadnionych wypadkach zaznaczyć w wezwaniu, że obwiniony zamiast stawienia się może nadesłać w wyznaczonym terminie piśmienne wyjaśnienie.

Jeżeli obwiniony nie przebywa w miejscu siedziby władzy, władza, o ile nie zachodzą powody, wymagające osobistego przesłuchania, spowoduje przesłuchanie obwinionego przez równorzędną lub niższą władzę miejsca jego zamieszkania lub pobytu.

Wezwanie należy doręczyć obwinionemu; wzywając niepełnoletniego lub niewłaśnowolnego, — władza obowiązana jest zawiadomić o tym jego ustawowego zastępcę prawnego, o ile jest jej znany.

Art. 20. Ojciec, matka małżonek lub opiekun (kurator) niepełnoletniego i niewłaśnowolnego ma prawo także wbrew jego woli stawiać na jego korzyść wnioski i wnosić środki odwoławcze.

Art. 21. Wezwanie obwinionego na rozprawę ma zawierać — oprócz oznaczenia czynu przestępnego, — uprzedzenie, że w razie niestawienia się, władza jest uprawniona zarządzić przymusowe jego sprowadzenie, albo przeprowadzić rozprawę w jego nieobecności.

W wezwaniu należy obwinionemu polecić, aby sprowadził na rozprawę świadków i inne dowody służące do jego obrony, lub też wskazał je władzy pisemnie lub ustnie w takim czasie, by mogły być przez władzę użyte na rozprawie.

Art. 22. Przebieg i wynik rozprawy należy ustalić w protokóle, który ma zawierać następujące dane:

1. oznaczenie władzy,
2. imię i nazwisko, czas i miejsce urodzenia, stan, zatrudnienie i miejsce zamieszkania obwinionego, — o ile okoliczności te dają się ustalić,
3. wyraźne oznaczenie czynu, zarzuczonego obwinionemu,
4. zaprzeczenie, usprawiedliwienie lub przyznanie się obwinionego,
5. istotne zeznania świadków i znawców i inne wyniki postępowania dowodowego,
6. orzeczenie,
7. krótkie uzasadnienie,
8. pouczenie o środku prawnym,
9. datę orzeczenia,
10. datę ogłoszenia lub doręczenia orzeczenia.

Obwinionemu należy na jego żądanie przedstawić przebieg czynności, dokonanych w jego nieobecności.

Art. 23. Na zasadzie wyników rozprawy władza wydaje orzeczenie, uniewinniające lub skazujące.

Orzeczenie obwinionemu, ogłasza się, a doręcza wówczas, jeżeli tego żąda, albo jest niepełnoletni lub niewłaśnowolny.

Nieobecnemu przy ogłoszeniu ustawowemu zastępcy prawnemu obwinionego niepełnoletniego lub niewłaśnowolnego należy orzeczenie doręczyć z urzędu, o ile jest władzy znany.

W wypadkach szczególnej wagi lub zawiłych wydanie orzeczenia można odroczyć, zawiadamiając o tym obwinionego z nadmienieniem, że orzeczenie zostanie mu doręczone.

Art. 24. Władza może wydać orzeczenie zaoczne, jeśli obwiniony nie stawiał się na rozprawę, a władza nie uważa jego obecności na rozprawie za konieczną.

Orzeczenie zaoczne należy obwinionemu doręczyć.

Art. 25. W orzeczeniu skazującym, oprócz danych wymienionych w art. 22 pod p. p. 1, 2, 3, 7, 8, 9, należy podać:

- a) oznaczenie czynu, przyjętego za dowiedziony;
- b) przepis naruszony przez czyn;
- c) wymiar kary oraz podstawę prawną jej wymierzenia;
- d) postanowienie o konfiskacie przedmiotu przestępstwa, o ile ona następuje;
- e) postanowienia co do kosztów postępowania i ich wysokości;
- f) wymiar aresztu zastępczego na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny (art. 26).

W orzeczeniu uniewinniającym nie przytacza się danych, wskazanych w art. 22 p. 8 i w art. 25 lit. a), b), c), e) i f).

Art. 26. Uchylony (art. 30 przep. wpraw. K. K.).

Art. 27. Władza administracyjna zarządza wykonanie aresztu zastępczego, oznaczonego w miejsce grzywny, jeśli:

- a) grzywna jest nieściągalna, albo
- b) ściągnięcie grzywny pozbawiłoby jego rodzinę niezbędnych środków utrzymania.*

Art. 28. Areszt domowy (w mieszkaniu) można stosować jako karę na zasadach, przewidzianych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 lutego 1928 r. o areszcie domowym (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 228). Karę tę można wymierzyć w orzeczeniu lub nakazie karnym.

Art. 29. Konfiskatę przedmiotów można orzec jedynie w wypadkach, przewidzianych w obowiązujących przepisach. Konfiskacie podlegają jedynie przedmioty, należące do obwinionego, o ile przepisy prawne nie stanowią wyjątków. Jeżeli sprawcy nie można ścigać, władza może wydać orzeczenie o konfiskacie samoistnie.

Przedmioty skonfiskowane należy sprzedać w drodze publicznego przetargu, o ile ze względu na ich rodzaj nie podlegają zniszczeniu.

Art. 30. Koszty postępowania (art. 25 lit. e) obejmują:

- a) koszty sprowadzenia obwinionego, świadków i biegłych,
- b) koszty sprowadzenia, przechowania i sprzedaży zajętych przedmiotów,

*) Zobacz art. 10 prawa o wykroczeniach.

- c) należytości świadków i znawców,
 - d) koszty utrzymania tymczasowo aresztowanego,
 - e) koszty wykonania orzeczenia.
- Koszty ściąga się w tym samym trybie, jak grzywny.

Koszty nie podlegają zamianie na areszt.

W wypadku skierowania sprawy do sądu (art. 34^{*)}) koszty powyższe będą uwzględnione tak samo, jak koszty i wydatki śledztwa sądowego.

Art. 31. W wypadkach ustawami przewidzianych władza administracyjna niezależnie od orzeczenia z art. 23 orzeka w postępowaniu karno-administracyjnym o obowiązkowym odszkodowaniu i oznacza jego kwotę. Jeżeli strona nie jest zadowolona z orzeczenia o odszkodowaniu, może się udać na zwykłą drogę sądową. Pozostają w mocy postanowienia ustaw, które określają terminy udania się na drogę sądową.

Art. 32. Jeżeli z powodu skazującego orzeczenia władzy administracyjnej nie zadano w terminie przekazania sprawy sądowi (art. 34—35^{*)}) orzeczenie staje się prawomocne.

Art. 33. W sprawach, zakończonych prawomocnym orzeczeniem władzy administracyjnej, może nastąpić wznowienie postępowania, jeśli wyjdą na jaw nowe, nieznane uprzednio okoliczności faktyczne lub środki dowodowe, wskazujące na:

1. niesłuszne uniewinnienie lub
2. niesłuszne ukaranie.

W wypadku niesłusznego uniewinnienia wznowienie postępowania dopuszczalne jest tylko, dopóki przestępstwo nie ulegnie przedawnieniu.

W wypadku niesłusznego skazania wznowienie postępowania może nastąpić na wniosek ukaranego lub osób, wymienionych w art. 20, a w razie jego śmierci — na wniosek tych osób lub ustawowych spadkobierców.

O wznowieniu postępowania decyduje władza, która wydała orzeczenie. Przeciw odmowie wznowienia przysługuje zażalenie do bezpośrednio wyższej władzy administracyjnej, która orzeka ostatecznie.

V. Postępowanie sądowe w sprawach karno-administracyjnych.

Stosownie do postanowienia art. 69 niniejszego rozp., oraz art. 34—44, dotyczące zaskarżenia orzeczeń karnych władz administracyjnych, straciły moc obowiązująca z dniem wejścia w życie kodeksu postępowania karnego, t.j. z dniem 1. VII. 1929 roku. Równocześnie w miejsce uchylonych art. 34 do 44 mają zastosowanie odpowiednie przepisy k. p. k., a to:

Art. 640. par. 1. Osoba, której wymierzono karę w trybie postępowania karno-administracyjnego może zwrócić się w terminie zawitym siedmiodniowym od daty ogłoszenia jej orzeczenia, do władzy administracyjnej z żądaniem skierowania sprawy na

drogę postępowania sądowego; termin siedmiodniowy liczy się od daty doręczenia, jeżeli orzeczenie należało doręczyć.

Par. 2. Jeżeli osoba, której karę wymierzono, jest niepełnoletnia lub bezwłasnowolna, żądanie w terminie biegnącym dla tej osoby może złożyć także ojciec, matka, małżonek, opiekun lub kurator.

Par. 3. W razie odmowy przyjęcia żądania wymienionego w par. 1, 2, można w ciągu trzech dni od zawiadomienia o odmowie złożyć żądanie skierowania sprawy do sądu okręgowego celem rozpatrzenia zasadności odmowy. Żądanie to można złożyć wprost do sądu.

Par. 4. O przywróceniu terminu wymienionego w par. 1 i 2 orzeka sąd okręgowy.

Art. 641. par. 1. W razie złożenia żądania wymienionego w art. 640 par. 1, 2, orzeczenia władzy administracyjnej nie ulega wykonaniu, o ile ustawa szczególna nie stanowi inaczej.

Par. 2. Władza administracyjna, o ile nie cofnie swego orzeczenia, przesyła akta sądowi.

Par. 3. Orzeczenie władzy administracyjnej zastępuje w postępowaniu sądowym prawomocny akt oskarżenia.

Art. 642. Właściwym do rozpoznania sprawy jest sąd okręgowy, w którego okręgu znajduje się siedziba władzy, która wymierzyła karę administracyjną.

Art. 643. Władza administracyjna, która wymierzyła karę, albo w jej zastępstwie władza odpowiednia w siedzibie sądu okręgowego, może popierać oskarżenie zamiast lub obok prokuratora.

Art. 644. Sąd okręgowy rozpoznaje sprawę według przepisów, obowiązujących w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, ze zmianami, przewidzianymi w następujących artykułach.

Art. 645. Par. 1. Sąd okręgowy rozpoznaje sprawę w składzie jednego sędziego.
Par. 2. Przepisy art. 382 i 383 mają tu odpowiednie zastosowanie.

Art. 646. Par. 1. Wnioski stron nie wiążą prezesa sądu w zakresie zarządzeń, dotyczących wezwania do rozprawy świadków i biegłych oraz sprowadzenia innych dowodów.

Par. 2. Prezes sądu może zarządzić przed wyznaczeniem rozprawy przesłuchanie oskarżonego, świadków i biegłych przez miejscowo właściwy sąd grodzki. Świadków i biegłych można przesłuchać pod przysięgą.

Par. 3. Aż do rozpoczęcia postępowania dowodowego oskarżony może cofnąć żądanie skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. W tym wypadku orzeczenie władzy administracyjnej staje się prawomocne.

Art. 647. Par. 1. Sąd orzekający postanawia według swego uznania, których świadków i biegłych przesłucha na rozprawie pod przysięgą lub bez zaprzysiężenia, a których zeznania będą odczytane. W tym celu może zarządzić potrzebne jeszcze przesłuchania przez jednego ze swoich członków, albo przez innego sędziego lub sąd grodzki.

*) Art. 640 § 1 i 2 k. p. k.

**) Art. 640 §§ 1—4 k. p. k.

Par. 2. Wolno odczytywać zapiski dochodzenia i inne części akt postępowania administracyjnego.

Art. 648. Sąd okręgowy nie jest związany wymiarem kary, oznaczonym w orzeczeniu władzy administracyjnej.

Art. 649. Par. 1. W sprawach wskazanych w art. 640 można od wyroku sądu okręgowego założyć tylko kasację do Sądu Najwyższego.

Par. 2. Założenie kasacji nie wstrzymuje wykonania kary, z wyjątkiem kary pozbawienia wolności.

VI. Postępowanie karno-administracyjne nakazowe.

Art. 45. Władze, wymienione w art. 2, mogą na podstawie doniesienia władz lub organów urzędowych, opartego na ich własnym spostrzeżeniu, nakładać kary bez przeprowadzenia zwykłego postępowania w drodze nakazu karnego, jeżeli uważają za stosowne wymierzyć karę aresztu na czas nie przekraczający dni trzech i karę pieniężną nie wyższą, niż 50 złotych.

Przepis art. 25 ma odpowiednie zastosowanie.

Wojewoda może w drodze rozporządzenia upoważnić do nakładania kar w formie nakazów karnych również władze i organa państwowe i samorządowe, podległe powiatowym władzom administracji ogólnej.

Art. 46. Sprzeciw nakazowi karnemu może skazany wnieść do tej władzy, która nakaz wydała, sprzeciw pisemny lub ustny w ciągu 7 dni po doręczeniu nakazu; w przeciwnym razie nakaz staje się prawomocny.

Art. 47. Władza, która nakaz wydała, odrzuci sprzeciw, wniesiony w terminie spóźnionym. Przepis z art. 35 i art. 36 ust. 1^a) ma odpowiednie zastosowanie. Jeżeli sąd wyda decyzję, stwierdzającą, że sprzeciw wniesiono w terminie, lub orzeknie o przywróceniu terminu, władza administracyjna zarządzi postępowanie zwyczajne.

Art. 48. W razie wniesienia sprzeciwu w terminie lub przywrócenia terminu (art. 46 i 47), władza, wymieniona w art. 2, przeprowadza zwyczajne postępowanie tak, jakby nakazu nie było, przyczym nie jest związana wymiarem kary, orzeczonym w nakazie karnym.

Art. 49. Jeśli sprzeciwu nie wniesiono w terminie (art. 46, 47), nakaz karny podlega wykonaniu jak prawomocne orzeczenie.

Art. 50. Powiatowe władze administracji ogólnej mogą za zgodą właściwego wojewody upoważnić funkcjonariuszów państwowych i samorządowych władz im podległych do nakładania w ich imieniu w drodze doraźnych nakazów karnych grzywien w granicach, nie przekraczających 10 złotych za wykroczenie, określone w upoważnieniu. W razie schwytania winnego na gorącym uczynku, albo gdy nie ma wątpliwości co do osoby przestępcy i jeśli winny oświadczy, że grzywnę uiści bezzwłocznie..

Doraźne nakazy karne są bezimienne, ukarany może jednak żądać podania jego nazwiska w nakazie.

W razie bezzwłocznego uiszczenia grzywny do rak funkcjonariusza, który ją nałożył, nakaz uważa się za prawomocny, — w przeciwnym razie za niebyły.

Art. 51. Nakazów karnych i doraźnych nakazów karnych nie można stosować, jeśli w myśl obowiązujących przepisów władza winna łącznie z orzeczeniem karnym orzec o odszkodowaniu lub o konfiskacie, albo gdy najniższa kara, przewidziana w ustawie lub rozporządzeniu, które przekroczone, jest wyższa od kar, przewidzianych w art. 45 lub też 50.

VII. Postępowanie karno-administracyjne przyspieszone.

Art. 52. Jeżeli przestępstwa, podlegające ściganiu w postępowaniu karno-administracyjnym, szerzą się w sposób powszechny lub niebezpieczny, Ministrowie: Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości mogą w drodze rozporządzenia wprowadzić na oznaczonym obszarze przyspieszone postępowanie karno-administracyjne odnośnie do spraw, wymienionych w rozporządzeniu, i na okres czasu nie przenoszący jednego roku. Rozporządzenie to będzie ogłoszone w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 53. Wprowadzenie postępowania przyspieszonego powoduje, że:

1. terminy, przewidziane w art. 34^a) i 46, ulegają skróceniu do dni trzech;
2. orzeczenia nie dorecza się; ogłoszenie orzeczenia zastępuje jego doreczenie;
3. sądy wyznaczają rozprawy na czas możliwie najkrótszy, nie późniejszy, niż dni 14, a jeśli oskarżony i świadkowie mieszkają w siedzibie sądu, na czas nie późniejszy, niż siedem dni;
4. przepisy o terminach między doręczeniem wezwania oskarżonemu a dniem rozprawy głównej nie są obowiązkowe;
5. grzywny, wymierzone nakazem karnym lub orzeczeniem administracyjnym, są natychmiast wykonalne.

VIII. Wykonanie orzeczeń i nakazów karnych władz administracyjnych.

Art. 54. Orzeczenia i nakazy karne władz administracyjnych stają się wykonalne z chwilą uprawomocnienia się, o ile rozporządzenie niniejsze (art. 53 p. 5) lub ustawy szczególne nie stanowią inaczej.

Po uprawomocnieniu się orzeczenia lub nakazu karnego lub o ile orzeczenie lub nakaz są wcześniej wykonalne, władza wywaha skazanego stosownie do treści orzeczenia lub nakazu, aby w ciągu 7 dni uiścił grzywnę i zgłosił się do odbycia kary aresztu. Po upływie tego terminu nastąpi wykonanie przymusowe. Jeżeli skazany jest już zatrzymany, wykonanie przymusowe nastąpi bez wezwania.

Władza może na prośbę skazanego z ważnych powodów zezwolić na odroczenie lub przerwę kary; od tej decyzji nie ma środka odwoławczego.

Wykonanie kary pozbawienia wolności w wypadku choroby umysłowej lub ciężkiej choroby fizycznej skazanego odracza się do czasu wyzdrowienia. Przepis ten do-

) Art. 640 § 3, 4 i art. 611 § 1 k. p. k.

tyczy również kobiet ciężarnych i w ciągu 3 miesięcy po rozwiązaniu, jeśli dziecko zostaje przy życiu.

Wykonanie kar, orzeczonych przez sądy okręgowe w postępowaniu, przewidzianym w części V, należy do władz sądowych i prokuratorskich według ustaw postępowania karnego, o ile kara nie została już wykonana w całości lub w części przez władzę administracyjną na zasadzie art. 53 p. 5 lub ustaw szczególnych.

Art. 55. Mieszkańcy gmin miejskich i wiejskich, w których nie urządzono jeszcze aresztu gminnego, będą odbywali kary aresztu, wymierzone przez władzę administracyjną, w więzieniach ogólnych za zwrotem przez te władze kosztów według taryfy, którą ustala Minister Sprawiedliwości w drodze rozporządzenia.

Odbywający karę aresztu w postępowaniu karno-administracyjnym, podlega tym samym rygorom, jak skazany na areszt przez sądy.

Art. 56. Do czasu ogólnego uregulowania sprawy przeznaczenia grzywnien, grzywny, wymierzone w postępowaniu karno-administracyjnym przypadają na rzecz Skarbu Państwa, o ile poszczególne ustawy nie stanowią inaczej.

To samo dotyczy przedmiotów skonfiskowanych lub kwot, uzyskanych za nie przy sprzedaży.

Śmierć skazanego umarza karę, wymierzone w drodze postępowania karno-administracyjnego. Jednakże odszkodowanie oznaczone w orzeczeniu skazującym, które uprawomocniło się przed śmiercią ukaranego, obciąża spadek.

Konfiskata przedmiotu przestępstwa następuje mimo śmierci ukaranego.

IX. Przedawnienie — administracyjne zatarcie skazania.

Art. 58 i Art. 59. Uchylone (art. 30 przep. wpraw. K. K.).

X. Właściwość co do osób wojskowych.

Art. 60. (Now. 1932). Przepisów niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do osób podlegających sądownictwu wojskowemu w przypadkach, gdy wykroczenie popełnione zostało:

- a) podczas wykonywania służby lub w związku z czynnością służbową;
- b) w obrębie obiektów, będących w zarządzie lub w dyspozycji władz wojskowych;
- c) przeciw władzom lub osobom wojskowym;
- d) z równoczesnym naruszeniem przez czyn przepisów, wydanych przez władze wojskowe.

W powyższych wypadkach do dochodzenia i ukarania wykroczenia w drodze sądowej lub dyscyplinarnej są powołane właściwe władze wojskowe.

Wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczone przez władzę administracyjną, zarządzają władze wojskowe.

Przepisy art. 34, 35¹⁾ i 47 mają zastosowanie do osób, wymienionych w ust. 1, z tą

zmianą, że w miejsce sądu okręgowego występuje właściwy sąd wojskowy.

Zatrzymując na zasadzie art. 8 ust. 1 osobę wojskową, Policja Państwowa przestrzegać będzie szczególnych przepisów obowiązujących przy zatrzymaniu osób wojskowych.

Zatrzymanego dostawia się do władzy wojskowej, która decyduje o dalszym zatrzymaniu.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 lutego 1928 r. o nakładaniu kar porządkowych, przewidzianych w ustawach o postępowaniu sądowym, na osoby, pełniące czynną służbę wojskową oraz o przymusowym sprowadzeniu tychże osób przez sądy powszechne (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 121) ma odpowiednie zastosowanie w postępowaniu karno-administracyjnym.

XI. Postanowienia przejściowe i końcowe.

Art. 61. Istniejące przepisy, w myśl których dochodzenia i karania wykroczeń, wymienionych w art. 1, powołane zostały inne władze administracji państwowej, względnie zarządy miejskie miast, wymienionych w art. 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowym z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468), nie zostają naruszone postanowieniem art. 2, z wyjątkiem wypadków, gdy wojewódzka władza administracji ogólnej była powołana do orzekania jako instancja odwoławcza.

Kompetencje do dochodzenia i karania przestępstw (art. 2), przysługujące dotychczas na obszarze województw: poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego miejscowym władzom policyjnym, a na pozostałym obszarze Rzeczypospolitej — władzom i organom państwowym i samorządowym, podległym powiatowym władzom administracji ogólnej, — przechodzą na powiatowe władze administracji ogólnej.

Kompetencje te mogą być władzom i organom, wymienionym w ustępie poprzednim, przyznawane w trybie i zakresie przewidzianym w art. 45 i 50 rozporządzenia niniejszego.

Art. 62. Uchylony (art. 1 par. 2 p. 10 przep. wpraw. k. p. k.).

Art. 63. Według przepisów rozporządzenia niniejszego dochodzone i ścigane będą także przestępstwa, należące według ustaw dotąd obowiązujących do właściwości władz administracyjnych, bądź wyłącznie, bądź z zastrzeżeniem drogi sądowej, a w szczególności także przestępstwa, do których z mocy szczególnych przepisów ustaw, dekretów i rozporządzeń, wydanych przez władzę polską, miała dotąd zastosowanie ustawa z dnia 23 kwietnia 1883 r., dotycząca wydawania policyjnych zarządzeń karnych przeciw wykroczeniom. (Zb. u. pr. str. 65).

Jeżeli ustawy dotychczasowe przyznają pewnym osobom (art. 34 ust. 1 zdanie 2) prawo „odwołania“ się do sądu, lub prawo żądania „przekazania“ sprawy sądowi, należy przez to rozumieć prawo żądania skier-

¹⁾ Art. 640 §§ 1—4 k. p. k.

rowania sprawy na drogę sądową w myśl art. 34.*)

Art. 64. Przewidziane w ustawach, określonych w art. 63, kary pozbawienia wolności zastępuje się aresztem do trzech miesięcy a jeśli termin pozbawienia wolności, przewidziany w ustawie, był krótszy — aresztem w takim wymiarze krótszym. Grzywny, przewidziane w tych ustawach, a przekraczające kwotę 3.000 złotych, ogranicza się do tej kwoty, co jednak nie ma zastosowania, jeżeli wysokość grzywny ma być ustalona w sposób, przewidziany w art. 1 ust. 2.

Ograniczenia, przewidziane w art. 1 i artykule niniejszym, nie mają zastosowania do przestępstw, ulegających ukaraniu w postępowaniu karno-administracyjnym według rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 stycznia 1928 r. o stanie wojennym (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 54) i z dnia 16 marca 1928 r. o stanie wyjątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 307).

Przepis ustępu poprzedniego ma zastosowanie także do ustawy z dnia 5 sierpnia 1922 r. w przedmiocie zmian w ustawie z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 618) i do dekretu z dnia 25 stycznia 1919 r. o nabywaniu i posiadaniu broni i amunicji (Dz. P. P. P. Nr. 9, poz. 123) *) z tym, że zamiast więzienia orzeka się areszt

Art. 65. Przepisy rozporządzenia niniejszego, dotyczące grzywien, mają zastosowanie do wszelkich kar pieniężnych, przewidzianych za przestępstwa, ulegające ściganiu w postępowaniu karno-administracyjnym.

Art. 66. Uchylony (art. 1 par. 2 p. 7 przep. wpraw. k. p. k.).

Art. 67. Do spraw, wszczętych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, mają zastosowanie dotychczasowe przepisy co do właściwości władz administracyjnych i sądowych i trybu postępowania.

*) Art. 640 § 1 i 2 k. p. k.

*) Obecnie obowiązuje rozp. Prez. Rp. z 27.X.1932 r. — Prawo o broni, amunicji i materiałach wybuchowych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 807; now. Nr. 110 ex 1934, poz. 976)

Jednak do odwołania się na drogę sądową od orzeczeń władz administracyjnych, bądź doręczonych w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, bądź doręczonych wcześniej, lecz tak, że termin odwołania się upłynął po dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, mają zastosowanie art. 34—44.**)

Jeżeli w wypadku, przewidzianym w ustępie poprzednim, według dawnej ustawy służył do odwołania się termin dłuższy, niż 7 dni, to w tym terminie dłuższym można żądać rozpoznania sprawy w myśl art. 34**)

Art. 68. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych, a w zakresie postępowania sądowego także Ministrowi Sprawiedliwości względnie Ministrowi Spraw Wojskowych.

Art. 69. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po uływie 6 tygodni od dnia ogłoszenia.

Równocześnie uchyla się wszystkie ogólne lub szczególne postanowienia dotyczące wymierzania kar w drodze administracyjnej, zwłaszcza ust. 1—3 art. 10 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszym uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 511). Do czasu wejścia w życie jednolitego kodeksu postępowania karnego pozostają w mocy w zastosowaniu do wykroczeń, nie przekazanych szczególnymi przepisami polskimi właściwości władz administracyjnych (art. 63 ust. 1) przepisy par. 453—458 ustawy z dnia 1 lutego 1877 r. o postępowaniu karnym (Dz. u. Rzeszy str. 253) i ustawa z dnia 23 kwietnia 1883 r., dotycząca wydawania policyjnych zarządzeń karnych przeciw wykroczeniom (Zb. u. pr. str. 65)

Przepisy art. 34—44 tracą moc z dniem wejścia w życie jednolitego kodeksu postępowania karnego; zamiast przepisów art. 34—44 i przepisów rozporządzenia niniejszego, powołanych w art. 47—66, będą wówczas stosowane odpowiednie postanowienia kodeksu postępowania karnego i przepisy wprowadzające ten kodeks.

***) Art. 64 — 649 k. p. k.

***) Art. 640 § 1 i 2 k. p. k.

Administracja Białostockiego Dziennika Wojewódzkiego komunikuje, że wszelkie opłaty jak prenumeratę oraz koszty obwieszczeń należy przekazywać na Konto Pocztowej Kasy Oszczędności (P. K. O.) Nr. 1 182 Białostockiego Dziennika Wojewódzkiego. Blankiety wpłat nabywać można w każdym urzędzie pocztowym.

Cena niniejszego egzemplarza 40 złotych

Adres Redakcji i Administracji
Białystok, Urząd Wojewódzki, pokój Nr. 63 II piętro, ul. Mickiewicza Nr. 3

CENA OGŁOSZEŃ: Wiersz dwulamowy lub jego miejsce 10 zł. — Drobne ogłoszenia do 10 wierszy wraz z egzemplarzem dowodowym 100 zł.

Urząd Wojewódzki Białystok zawiadamia, że wszelkie sprawy związane z prenumeratą Dziennika Ustaw należy załatwiać bezpośrednio z administracją Dziennika Ustaw: Łódź ul. Kilińskiego 86.
